

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....
Cím: *Milyennek látják az igazgatók a színházi szezont?*

Forrás: *Az Ujság*

Bp. 1920. VII. 29. (Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

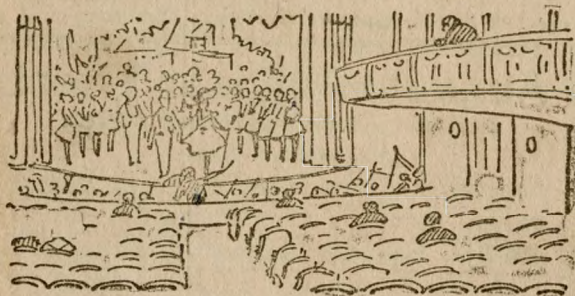
"1920"

Személy

Milyennek látják az igazgatók a színházi szezont?

(Az Unió vezérigazgatója: kedvetlen, Faludiék: bizakodók. — Külön rendkívül olcsó színházi előadások köztisztviselőknek.)

(Szo.) Budapest nagyszerűen fellendült színházi életi pénzünk értékesítkése és a határtalan drágaság következtében komoly veszedelem fenyegeti. Nemrégiben még a többszörösen fellelített helyőrák mellett is a színház volt a leg-

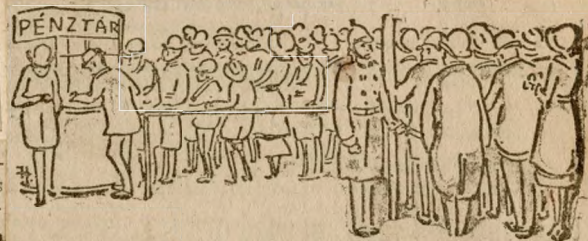
kellemesebb szórakozás és a legolcsóbb mulatóg, az idén azonban nagy a valószínűsége annak, hogy a legszükségesebb élelmiszerek horribilis drágulása mellett a közönség legjelentékenyebb és egyben legértékesebb részének végérvényesen le kell mondania a kultúra ez üdítéséről. Tudjuk, a színház réges régeje ridég üzleti vállalkozás, bárha irodalommal és művészetel kereskedik. A hasznát meg kell találnia, ha egzisztálni akar. Viszont, hogy igaz művészettel szolgáljon kllenseinek, olyan kötelezettségeket kell vállalnia, a melyeket nem garantálhat, csak egy megelégedett és jómódú publikumon keresztül. De ki ma jómódú és megelégedett ebben a milliós városban? A legcsekélyebb töredék és hogy ennek a szórakozási igényéből meg tud-e élni tíz nagy színház, egy csomó kabaré, mulató és a gombamód elszaporodott mozik, hát ez olyan fogas kérdés, a mely körül csak tapogatózni lehet, de a melyre a választ csak néhány hónap leforgása után fogjuk megkapni.

Ma délelőtt felkerestem Beöthy Lászlót, az Unió vezérigazgatóját, a Király-, Magyar-, Belvárosi, Andrásy-uti Színház igazgatóját, a ki módfelett kedvetlen, a mi annál szembeötlőbb, mert ez a vasenergiájú ember megszokta a súlyos küzdelmeket és nem roppan össze oly viharban sem, mely náásokat elsodor.

— Nem is szívesen beszélek erről a kérdésről, — mondta Beöthy László — mert én akárhogy próbálem is nézni, éppenséggel nem látom rózsásnak a helyzetet. Az igazság az, hogy az a közönség, a mely megérdemli a színházat, a melyért voltaképpen érdemes fáradni és lelkesedni, az régen ki van zárva a színházból. Ezen a télen pedig egyenesen lehetetlen lesz színházat játszani! A közönség elitje szorul ki a színházból: köztisztviselők, orvosok, mérnökök, katonatisztek, a kiknek lehetetlen a színházra való anyagjaktat megszerezniök. És mondom, kiszorulnak mindazok, a kikért érdemes színházat fentartani. E perczben nem is tudom, micsoda megfelelő bevételi lehetőségekre számítunk, — tessék elképzelni, a Király-Színház napi rezsije egészen pontosan huszonkét ezer 230 korona!

Az Unió vezérigazgatójával folytatott lehangoló beszélgetés után Faludi Jenőt, a Vigszínház igazgatóját kerstem meg, válaszolja röviden, milyennek látja a szini évadot.

— Nekem szent meggyőződésem, — mondotta — ha a színházak jót fognak produkálni, akkor lesz közönség. A Vigszínház mostani telt házeit is erre a körülményre vezetem vissza. De valóban érdemeset és művésziit kell nyújtani, mert az bizonyos, hogy a közönség akar színházba járni. Az az idő, természetesen mögöttünk van, a melyben mindegy volt, hogy mit és hogyan játszanak, a színház megtelt mégis. A kik mennek színházba, azok meg fogják válogatni színházat, előadást. Sajnos, a közönség legmegbecsülendőbb rétege számára, a küzdő középosztály és köztisztviselők számára alaposan meg van nehezítve a színház, a mely pedig nagyon sokat köszönhet neki. Éppen ezért kötelességemnek tartom, hogy ezen a fájdalmas állapoton a magam tudása és képessége arányában segítsék. Van egy kedvencz projektumom, a melyet, ígérem, meg fogok már a most induló szezonban valószínűsíteni és ez: hogy

módot fogok találni arra, hogy a köztisztviselők részére legolcsóbb helyőrák mellett rendezzek előadásokat, hogy ők is a legeslegelsőrangú interpretálásban láthassák és élvezhessék műsorunk legjobb és legriszebb darabjait.